

“Het maakt niet uit wat in het Bouwbesluit staat, je moet in scenario's denken”

De Carante Groep is hard bezig met een risicogestuurde aanpak van brandveiligheid. De basale insteek: in scenario's denken. “Het maakt niet uit wat in het Bouwbesluit staat of wat de handhaver zegt. Je moet altijd in je achterhoofd hebben wat er gebeurt als er écht iets aan de hand is. Red je het dan op de manier waarop brandveiligheid nu geregeld is?”

De Carante Groep is een samenwerkingsverband van dertien zelfstandige stichtingen die actief zijn in de geestelijke gezondheidszorg, gehandicaptenzorg en verpleeg- en verzorgingshuizen en thuiszorg. Met een grote verscheidenheid aan cliënten en locaties door heel Nederland een uitdaging op het gebied van brandveiligheid. Anneliek van Maarseveen werkt als senior adviseur veiligheid voor de Carante Groep: “De stichtingen hebben allemaal een eigen medewerker veiligheid. Ik word door hen ingeschakeld als een soort intern adviseur. De mooiste baan van Nederland.”

Zo'n grote variëteit in gebouwen en cliënten, waar begin je dan? “Met kennisdelen,” aldus Anneliek. “We zitten iedere twee maanden met zijn allen aan tafel, vertegenwoordiging vanuit alle stichtingen. Niet iedereen hoeft steeds het wiel opnieuw uit te vinden. Wat bij de een werkt, kan de ander ook overnemen. Er worden veel vragen gesteld en beantwoord. Prachtig.”

Ook als GTST op tv is

Daar blijft het niet bij. Carante Groep is volop bezig met het labelen van gebouwen én de zelfredzaamheid van cliënten. Anneliek: “Gebouwfuncties uit het Bouwbesluit doen er niet zo veel toe. Het gaat om scenario's: wat heb je nodig als het mis gaat? Je moet het huis of gebouw matchen met de cliënten. Een zware groep in een licht beveiligd gebouw is gevaarlijk, andersom is zonde. Labels op

Anneliek van Maarseveen,
senior adviseur veiligheid

gebouwen plakken lukt ons vanuit huisvesting prima, maar we hebben de mensen uit de zorg nodig om in kaart te krijgen welke cliënten er wonen. Daar weten wij niets van. Kan een cliënt zelf lopen? En instructies opvolgen? Gaat hij naar buiten als het alarm af gaat? Ook als GTST op tv is? Belt hij 112? Is hij brandgevaarlijk? Dat zijn zorgvragen.”

Dus pleit Anneliek ervoor om verantwoordelijken voor cliënt-, medewerker-, huisvesting- en bedrijfsvoeringveiligheid samen aan tafel te hebben. Ze illustreert dat met een voorbeeld: “Vanuit zorgoogpunt kan een traphekje gewenst zijn om te voorkomen dat een cliënt naar beneden valt, maar dat kan ook de vluchtweg blokkeren. Als je samen aan tafel zit, kun je die kennis met elkaar delen en oplossingen vinden die integraal veilig zijn.”